

اهمیت توجه به خطرات تهدید کننده شبکه های ارتباطی در توسعه روستائی در نواحی کوهستانی

مریم بیاتی خطیبی : عضو هیات علمی دانشگاه تبریز

چکیده

در مناطق کوهستانی، جاده ها رگ حیاتی اجتماعات روستائی محسوب می شوند که سلامت عبور و مرور طول سال از آنها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در این مناطق، جاده ها بیشتر در معرض تهدید ریزش های سنگی هستند که در اغلب ماه های سال فرآیندهای تولید آنها فعال است. وقوع چنین پدیده هایی با توجه به ماهیت و نوع سنگ ها مشکلات فراوانی برای عبور و مرور از چنین جاده هایی فراهم می سازند. هرچه جاده های ارتباطی امن تر باشند امکان توسعه مناطق روستائی نیز بیشتر است. به همین دلیل توجه به میزان خطر پذیری و تعیین عامل ویا عوامل تهدید کننده آنها از ضروریات به شمار می آید. در مناطق کوهستانی که معمولا جاده ها از بخش های پرشیب واز محدوده های پرخطری گذر داده می شوند، همواره در معرض تهدید انواع خطرات، بویژه در معرض وقوع انواع حرکات توده ای قرار می گیرند که توجه به این خطرات تهدید کننده جاده ها، رمز موفقیت در برنامه های عمران روستائی است. حوضه قرنقوچای به عنوان گسترده ترین حوضه کوهستان سهند، به لحاظ جریان رودخانه های پرآب در دره های سرسبز آن روستاهای زیادی را در خود جای داده است. ارتباط تمامی این روستاها با یکدیگر و با شهرهای بزرگ اطراف، توسط جاده هایی صورت می گیرد که عمدتا از دامنه های پرشیب عبور داده شده اند. با عنایت به اندازه شیب، نوع مواد دامنه ای و نحوه کاربری و... نوع و میزان خطر پذیری جاده ها و عوامل تهدید کننده، متفاوت است. اما بیشتر جاده های ارتباط دهنده روستاهای حوضه در معرض تهدید ریزش های سنگی است. در مقاله حاضر سعی شده است با استفاده از نرم افزار Arc/view میزان خطر پذیری جاده های ارتباط دهنده روستاها، توسط ریزش های سنگی، بررسی و میزان حساسیت محدوده های مختلف پهنه بندی شود. نتایج این بررسی ها و نقشه پهنه بندی نشان می دهد که اغلب جاده ها بویژه جاده ها ارتباط دهنده روستاهای ارتفاعات حوضه در معرض تهدید جدی ریزش های سنگی هستند که باید در امر توسعه روستائی این خطرات جدی گرفته شوند.

واژگان کلیدی: ریزش های سنگی، جاده های روستائی، جاده های کوهستانی، پهنه بندی خطر وقوع

ریزش های سنگی، حوضه قرنقوچای، کوهستان سهند

مقدمه

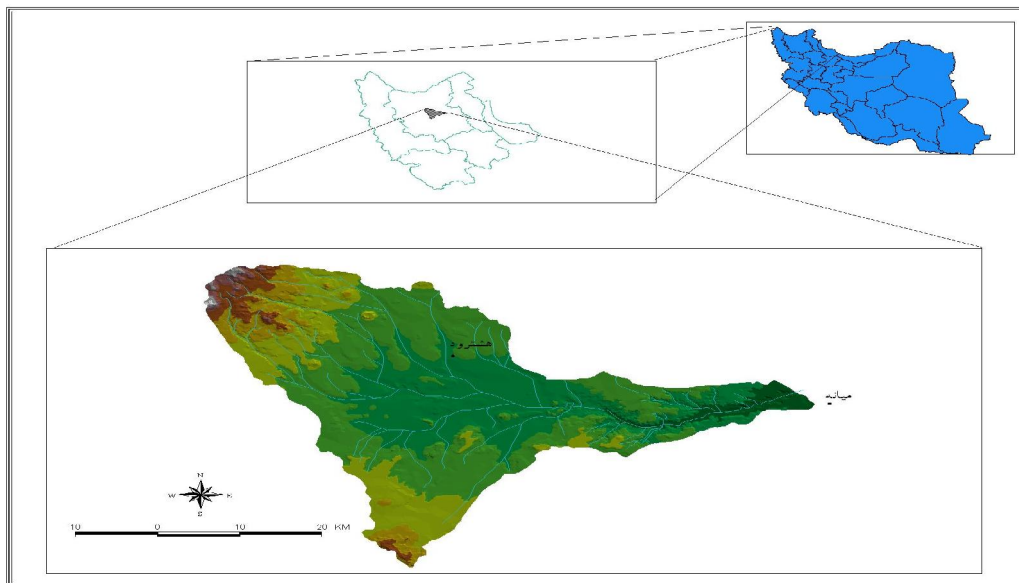
از زمانی که انسان شبکه ارتباطی گسترده را در نواحی حساس کوهستانی احداث نموده، فراوانی وقوع پدیده های مختلف مانند تخریب توده ای به طور فزاینده ای افزایش یافته است. با توجه به افزایش وقوع چنین پدیده هایی، بررسی دقیق آشفستگی های ناشی از جاده سازی در محیط های مرتفع و حساس به فرسایش را که عبور و مرور روستائیان و گاه عملیات عمرانی در روستاها را مختل می سازد، ضروری ساخته است.

روستاهاى واقع در کوهستان هاى آذربایجان معمولاً در دامنه هاى پرشیب سنگى مستقر شده اند. در چنین نواحى به لحاظ محدود بودن زمین هاى قابل کشت، دامنه هاى کم شیب و داراى خاک مساعد، به کشت محصولات و دامنه هاى پرشیب و سنگلاخى، به استقرار خانه هاى روستائى اختصاص یافته اند. اتصال محدوده هاى تحت کشت، خانه ها و روستاها با یکدیگر، توسط جاده هاى خاکی در بسترهاى بسیار پرشیب صورت مى گیرد. در چنین محدوده هاى، به لحاظ حساسیت دامنه ها، عبور این جاده ها از کمرکش کوهستان ها موجب بروز آشفته گى و ناپایداری دامنه ها شده که مواد حاصل از برهم خوردن تعادل دامنه ها موجب تخریب جاده ها و انباشته گى مواد بر روی جاده ها و دربخشى از سال باعث مسدود شدن آنها مى شود. شایان ذکر است که تاثیر جاده هاى آسفالتى در بروز این آشفته گى ها به مراتب بیشتر از جاده هاى خاکی است. به دلایل مختلف، از جمله عبور جاده ها از دامنه هاى پرشیب، تنک بودن پوشش گیاهى، دوام زیاد برف در بخش اعظمى از سال، چرای مفرط... در کوهستان هاى نواحى نیمه خشک ابعاد چنین آشفته گى هاى بیشتر است.

در کوهستان سهندبه عنوان دومین کوهستان مهم آذربایجان، اغلب روستاها در دامنه هاى سنگى و مشرف به دره هاى با دیواره هاى پرشیب مستقر شده اند. در این محدوده ها، استقرار طولانى مدت برف، گسترش محدوده روستاها به آبراهه هاى موجود در سطوح شیب ها و همراهى بسیارى از عوامل دیگر، موجب شده است که در بخش اعظمى از سال جاده هاى محدوده مورد مطالعه در معرض تهدید ریزش هاى سنگى قرار گیرند. در این مقاله سعى مى شود ابعاد تهدید کننده شبکه ارتباطى یکى از حوضه هاى مهم سهند، یعنی حوضه قرنقوچای توسط ریزش هاى سنگى مورد بررسی قرار گیرد.

معرفى منطقه مورد مطالعه

حوضه قرنقوچای با مساحت ۳۵۷۰ کیلومتر مربع، یکى از زیر حوضه هاى هیدرولوژیک حوضه رودخانه قزل اوزن مى باشد (مربوط به حوضه آبگیر دریای خزر) که با روند عمومى شرقى-غربى و با مختصات جغرافیائى، از 27° / 46° تا 42° / 47° طول شرقى و از 58° / 36° تا 44° / 37° عرض شمالى، در شمال غرب کشور و در دامنه هاى شرقى سهند واقع شده است (شکل ۱). ویژگی هاى لیتولوژیکى، اقلیمى و نحوه استقرار روستاها در دامنه ها از عوامل مهم زمینه ساز وقوع ریزش هاى سنگى و از علل اصلی تهدید کننده جاده هاى روستائى است. لذا سعى مى شود در این بخش به این ویژگی ها نیز اشاره شود.

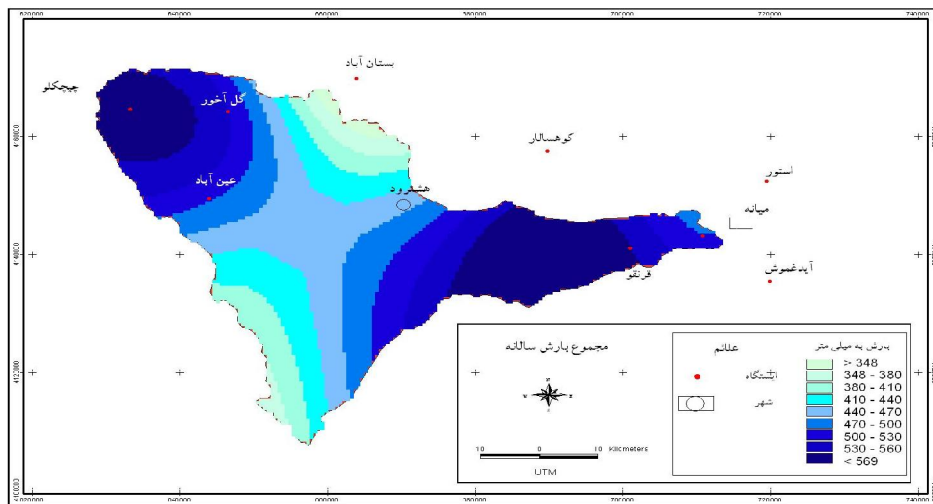

شکل ۱. موقعیت جغرافیائی محدوده مورد مطالعه

حوضه قرنقو از واحدهای سنگی متنوع تشکیل شده است. واحدهای آندزیتی، جوان ترین سنگ های آتشفشانی حوضه محسوب می شود. سنگ های این واحد بیشتر از جنس آندزیت، بازالت و برش های ولکانیکی است سنگ های مذکور، بیشتر در بالادست حوضه برونزد نموده اند و در اثر هوازدگی، واریزه های بیشتری را تولید می کنند. خاکسترهای آتشفشانی، از جمله گسترده ترین واحدهای سطحی هستند که، در بخش بالادست گسترده شده اند. سایش این واحدها در دره ها و سرآزیری آنها به داخل دره ها و ورود آنها به آب های جاری، به افزایش بار رسوبی رودخانه ها منجر شده و در بخش هائی، به صورت توده ای، به داخل دره ها فروریخته اند.

سنگ های رسوبی مانند ماسه سنگ ها و یا سنگ های آذرآواری از جمله دیگر سنگ های حوضه هستند که سنگ ریزه ها را تولید می کنند و در طول سال مواد حاصل را بر روی سطوح جاده ها انباشته می سازند.

زمینه مساعد سنگی با همراهی عوامل اقلیمی، دامنه ها را بیشتر در معرض ریزش قرار می دهد. بارندگی، نشست برف و تفاوت های شبانه روزی دما، از جمله این عوامل هستند که وقوع ریزش های سنگی را در محل عبور جاده ها مساعد می سازند. طبق آمار و اطلاعات هواشناسی منطقه شمال غرب کشور ماه های مرطوب، از اوایل مهرماه تا اواخر اردیبهشت ماه و بقیه ماه های سال، خشک محسوب می شوند. میزان بارندگی سالانه و حجم بارش حوضه، به ترتیب $403/7$ میلی متر است که 60 درصد این میزان، در 6 ماه اول سال آبی می بارد (شکل ۲). ضریب برف گیری کل حوضه نیز 27 درصد برآورد گردیده که نتایج این برآورد ها در ارتفاعات مختلف حوضه در جدول (۱) درج گردیده است. با توجه به اطلاعات مندرج در جدول ۱، در ارتفاعات ضریب برف گیری بیشتری بوده و احتمال ریزش های سنگی ناشی از ذوب برف و یخبندان های شبانه بیشتر است. دامنه تحتانی برف در منطقه، طی ماه های مختلف سال، دارای تغییراتی به شرح جدول (۲) است.

شکل ۲. مجموع بارش سالانه در سطح حوضه قرنقوچای

جدول ۱. ضریب برف گیری سالانه ترازهای ارتفاعی معین حوضه

تراز (متر از سطح دریا)	ضریب برف گیری (درصد)
۱۵۰۰	۲۱/۸
۲۰۰۰	۲۸/۸
۲۵۰۰	۳۵/۸
۳۰۰۰	۴۲/۸
۳۵۰۰	۴۹/۸

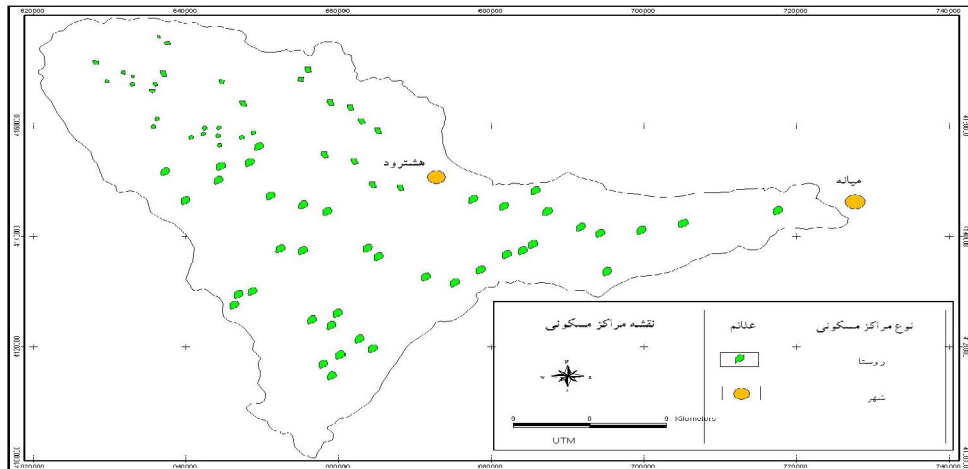
جدول ۲. دامنه تحتانی برف در منطقه، طی ماه های مختلف سال

ماه	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین	اردیبهشت
تراز (متر از سطح دریا)	-	۲۵۳۵/۵	۱۴۷۹/۱	۱۶۴۸/۴	۲۰۸۷/۵	۲۷۱۷/۳	۳۴۳۹/۴

هرچه درحوضه ای روزهای یخبندان بیشتر باشد، احتمال تولید سنگ ریزه ها و تخته سنگ ها بیشتر و خطر سقوط آنها نیز زیادتر است. بیشترین تعداد روزهای یخبندان سالانه در بین ایستگاه های مورد بررسی در محدوده حوضه به ترتیب به ۱۶۲/۳ و ۱۶۰/۸ روز در سال و کمترین میزان آن به ۹۲/۳ روز بالغ می گردد. تغییرات روزهای یخبندان، از پست ترین نقطه تا مرتفع ترین نقاط آن بین ۹۱/۵ تا ۹۴/۴ روز در سال، در تغییر است.

متوسط حداکثر، میانگین و متوسط حداقل دما در کل محدوده مطالعاتی به ترتیب $14/7$ ، $8/3$ و $1/8$ درجه سانتی گراد برآورد شده است. بارندگی های بهاری که در اثر ورود سیستم های غربی نازل می شوند، در ناپایدار شدن دامنه ها و وقوع ریزش های منطقه موثر هستند. نشست تکه های برفی و دوام آنها در یکی از دیواره دره ها از عوامل دیگر وقوع ریزش های سنگی در منطقه محسوب می شوند. بخش های مرتفع حوضه، بیشترین مقدار بارش را - که بیش از هفت ماه از سال به صورت برف است - دریافت می کنند. در این محدوده ها که نوع سنگ نیز بیشتر از نوع آذرین هستند، شرایط مساعدی را برای وقوع ریزش ها فراهم می سازند. اغلب جاده هایی که از این محدوده ها عبور می کنند بیشتر در معرض تهدید ریزش های سنگی هستند.

در حوضه قرنقو بیش از ۱۰۰ روستا در کناره دره ها و دامنه های پرشیب پراکنده شده اند، که این روستاها توسط جاده های خاکی و یا آسفالت به هم پیوسته اند (شکل ۳). فعال شدن فرایندهای مختلف زمین ریخت شناسی در اثر عوامل مختلف در کناره این جاده ها و انباشته شدن مواد بر روی سطوح جاده ها، موجب می شود که رفت و آمد روستائیان با دشواری صورت گیرد.

شکل ۳. پراکندگی روستاها در سطح حوضه قرنقوچای

روش تحقیق

حرکات توده ای در کناره جاده ها، به ندرت در اثر دخالت یک عامل منفرد اتفاق می افتد، بلکه در اثر دخالت عوامل مختلف، دامنه ها مستعد به وقوع چنین پدیده هایی می گردند. به همین دلیل، برای پیش بینی خطر وقوع حرکات توده ای باید در کنار عامل خود جاده، - که هم تحریک کننده دامنه به وقع ریزش های سنگی وهم در معرض تهدید چنین واقعه ای است - نقش عوامل دیگر نیز در نظر گرفته شود.

پدیده ریزش های سنگی نیز، همچون سایر پدیده های ژئومورفولوژیکی، نتیجه عملکرد چندین عامل وهمچنین حاصل تاثیر متقابل عوامل بریکدیگر است. جنس بستر پدید آمدن حرکات توده ای، شیب دامنه و یا دیواره دره، کاربری اراضی، گسل، خطوط ارتباطی و زهکشی و... از جمله عواملی هستند که بر وقوع این پدیده ها تاثیر می گذارند و در مرحله نخست جاده ها را تخریب و عبور مرور روستائیان را در بخش هایی از سال مختل می کنند.

در این تحقیق، به منظور پهنه بندی مناطق مستعد به وقوع ریزش، ۱۰ عامل، به عنوان عوامل موثر در وقوع پدیده‌های یاد شده، مد نظر قرار گرفته اند، که از این ۱۰ عامل، برخی از نقشه های مورد نیاز، بطور مستقیم از روی نقشه ها اصلی، یعنی از روی نقشه های زمین شناسی و توپوگرافی، با عنوان نقشه های شبکه زهکشی و شبکه ارتباطی (جاده ها) و پراکندگی گسل های منطقه، تهیه شده است و بعضی از نقشه ها نیز مانند، نقشه شیب، کاربری، واحد های سنگ شناسی، از تلفیق اطلاعات حاصل از پیمایش های میدانی، عکس های هوایی و ماهواره ای، وبا استفاده از نرم افزار Arc/view تهیه شده اند.

بعد از روقومی نمودن تمامی نقشه های مورد نیاز و تهیه پایگاه اطلاعاتی، عامل مورد نظر در رابطه با پراکندگی ریزش ها، به صورت دو متغیره (Bivariate) با استفاده از رابطه (۱) مورد تجزیه و تحلیل واقع شده و به این ترتیب، تراکم ریزش های منطقه در روی یک واحد ویژه نیز مشخص شده است.

$$D = 1000 * N_{pix}(sxi) / N_{pix}(xi) \quad \text{رابطه (۱)}$$

در این رابطه:

D = تراکم هر متغیر

$N_{pix}(sxi)$ = تعداد پیکسل های حرکات توده ای در داخل هر کلاس متغیر

$N_{pix}(xi)$ = تعداد پیکسل های هر کلاس متغیر

برای وزن دهی عوامل و تهیه نقشه نهائی پهنه بندی خطر وقوع ریزش های سنگی، ابتدا نقشه های پراکندگی ریزش ها بر روی نقشه عامل (به عنوان مثال نقشه واحدهای سنگ شناسی) روی یکدیگر قرار گرفته اند. بعد از کلاس بندی واحدهای مختلف (ID) در نقشه مورد نظر (به عنوان مثال نقشه لیتولوژی یا واحدهای سنگ شناسی)، تعداد پیکسل های هر کلاس (پیکسل های ۵۰ در ۵۰ متری) و در مرحله بعدی، تعداد پیکسل های محدوده پراکنش ریزش های سنگی بر روی کلاس مذکور، شمارش شده و با استفاده از تعداد پیکسل های مذکور، تراکم ریزش ها (D)، بر حسب رابطه تحلیل دو متغیره زیر محاسبه گردیده است (رابطه ۲).

$$W = 1000 * N_{pix}(sxi) / N_{pix}(xi) - 1000 \sum N_{pix}(sxi) / \sum N_{pix}(xi) \quad \text{رابطه (۲)}$$

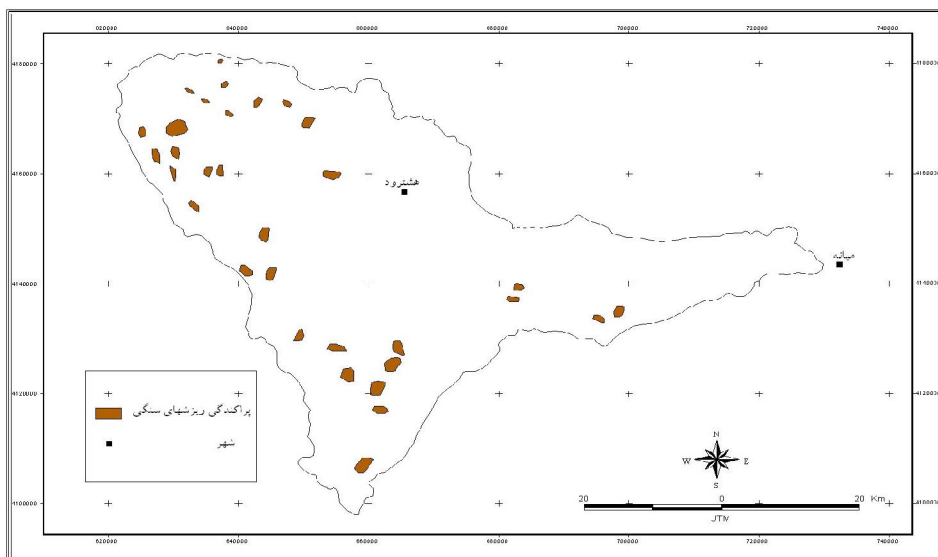
محدوده خطر وقوع ریزش های سنگی در کنار اشکال خطی، مانند خطوط شبکه ارتباطی و زهکشی، گسل ها و همچنین مراکز مسکونی، بر اساس فواصل ۱۰۰، ۵۰ و ۱۵۰ متری، تعیین و بر اساس پراکندگی ریزش های سنگی در این محدوده ها، وزن دهی بر اساس مراحل که قبلاً ذکر شده، صورت گرفته است (جدول ۳).
بعد از وزن دهی به کلیه عوامل، نقشه های پهنه بندی، میزان حساسیت بخش های مختلف منطقه به وقوع ریزش ها، در طی ۵ طبقه حساسیت به دست آمده است (شکل ۱۱) و در نهایت نتیجه گیری ها بر اساس اطلاعات میدانی و نقشه پهنه بندی صورت گرفته است.

جدول ۳. نحوه محاسبه تراکم و وزن دهی به عوامل ایجاد کننده ریزش های سنگی

عامل شبکه ارتباطی (جاده)					
فاصله (به متر)	ID	$N_{pxi}(xi)$	$N_{pix}(sxi)$	D	W
۵۰	۱	۳۵۷۹۱	۱۳۸۴	۰.۰۳۸۶۶	۱.۱۲۸۰۳۵
۱۰۰	۲	۷۱۳۳۵	۱۳۱۷	۰.۰۱۸۴۶	-۰.۳۵۸۸۷۹
۱۵۰	۳	۷۰۶۷۲۶	۱۳۷۲	۰.۰۱۲۸۵۵	-۰.۷۷۱۹۲۳

بحث

به طور کلی در کوهستان های نیمه خشک، توزیع ناهمگن پوشش گیاهی و همچنین تاثیر عوامل زمین شناسی، توپوگرافی، پدولوژیکی، اقلیمی، بستر مساعدی را برای فرسایش سطوح شیب دار فراهم می سازد. اما در دهه های اخیر آشفته شدن سطوح دامنه ها و مدیریت ناآگاهانه زمین سرعت تغییرات مکانی را به شدت افزایش داده ویژگی های فیزیکی و هیدرولوژیکی دامنه ها را در حد قابل ملاحظه ای دگرگون ساخته اند. تمامی این تغییرات در کناره جاده ها و یا داخل دره ها به صورت ناپایداری دامنه ها و افزایش باررسوبی رودخانه ها نمود یافته است. با توجه به گستردگی شبکه ارتباطی در حوضه قرنقوچای (شکل ۴) و فراوانی عملیات اجرائی در سطوح شیب دار، آشفستگی در سطوح دامنه ها بسیار چشمگیرتر است. در مقاله پیش رو سعی می شود به علل بروز این آشفستگی ها و نمودهای مختلف آن در سطوح جاده ها پرداخت شود.

شکل ۴. پراکندگی ریزش های سنگی در حوضه قرنقوچای

عوامل موثر در ریزش های سنگی

زمین شناسی حوضه ونوع واحدهای سنگ شناسی دامنه ها یکی از عوامل اصلی در بروز حرکات توده ای، بویژه ریزش های سنگی است. از این نظر، بررسی ریزش های سنگی ویا انواع حرکت در مواد سنگی که به نحوی از سنگ اصلی جدا شده اند، باید در رابطه با نوع سنگ و ویژگی های واحدهای سنگی صورت می گیرد.

سنگ های آتشفشانی مانند داسیت و آندزیت، گرچه از لحاظ بعضی از ویژگی ها با یکدیگر تفاوت هائی دارند، ولی نوع ونحوه حرکت مواد جدا شده از این سنگ ها با تفاوت های جزئی، تقریباً مشابه یکدیگر است. حرکاتی که در این مناطق به وقوع می پیوندد بیشتر از نوع حرکات تخته سنگی ویا ریزش های سنگی هستند (شکل ۵). در حوضه مورد مطالعه، در پای دامنه های متشکل از این سنگ ها، تکه های ریز و درشت انباشته شده اند که با کوچکترین حرکت، به صورت توده ای، به پایین ریزش می کنند. نحوه افت و جمع شدن این تکه های سنگی، بستگی به شکل دامنه های حوضه دارد. زمانی که شیب دامنه ها کم و یا دامنه ها ملایم بوده، سنگ ها به صورت میدان های سنگی جلوه گرفته اند و یا شیب توده های انباشته شده متشکل از سنگ های جدا شده در پای دامنه ها، کم است. اما زمانی که دامنه ها پر شیب و به صورت پرتگاهی هستند، جابجائی سنگ ها به صورت ریزش های سنگی صورت گرفته و می گیرد. در انتهائی ترین روستاهای حوضه، مانند روستای گلشن آباد، جاه های روستائی در بعضی از فصول سال با تکه های پاشیده می شوند که از این نوع سنگ ها جدا شده اند (شکل ۵). به لحاظ بزرگی تکه های جدا شده، جابجائی و پاک نمودن سطوح جاده ها بسیار دشوار می گردد.

در اطراف ارتفاعات میانی حوضه، که دامنه ها بیشتر متشکل از ماسه سنگ ها و کنگلومرامی باشد، بیشتر حرکات توده ای از نوع ریزشی های سنگی است. در این دامنه ها، وجود ماسه سنگ و کنگلومرای ریزدانه، در کنار یکدیگر سبب شده است که در اثر فرسایش دیفرانسیل، مواد ریزتر از سنگ ها جدا شوند و تکه های ریزتر بر جای بمانند و آنها نیز طی عملکرد فرآیندهایی از سطوح سنگ ها جدا شده و به صورت سنگ های ریز و درشت در قالب ریزش های سنگی به پایین فروریزند و بر سطح جاده ها انباشته می شوند. خاکسترهای آتشفشانی نیز از جمله گسترده ترین واحدهای سنگی حوضه هستند که با عبور جاده ها از سطوح این واحدها، مواد دامنه ای فعال شده و به سطح جاده سرازیر می شوند. جریان رودخانه ها در طول دره های عمیق و انحراف آنها به پای دیواره دره ها، از دیگر عوامل وقوع ریزش های سنگی در حوضه قرنقوچای محسوب می شود. علاوه از تاثیر مستقیم رودخانه ها در مواقع سیلابی و در خالی کردن پاشنه دیواره دره ها در وقوع ریزش های سنگی، رودخانه ها با شستشوی سنگ ریزه ها از کنار دیواره های سنگی، سطح جدیدی را در اختیار عملکرد فرآیندهای هوازدگی مکانیکی سنگ ها قرار می دهند. وجود گسل ها و ایجاد جاده ها در کمربند کوه ها نیز از عوامل دیگر برای وقوع ریزش های سنگی است.

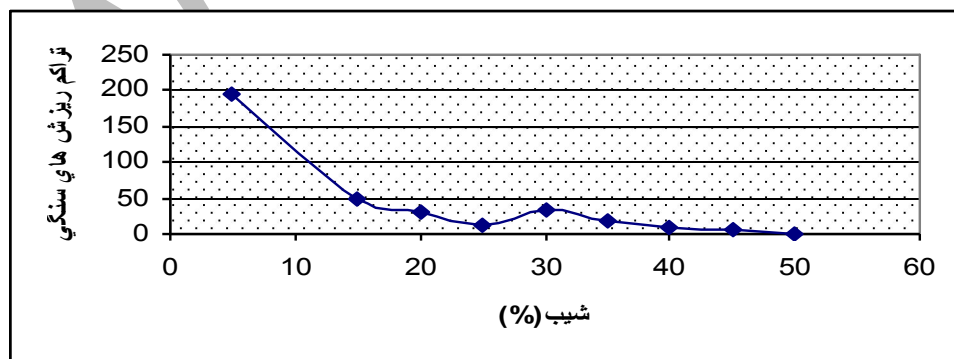
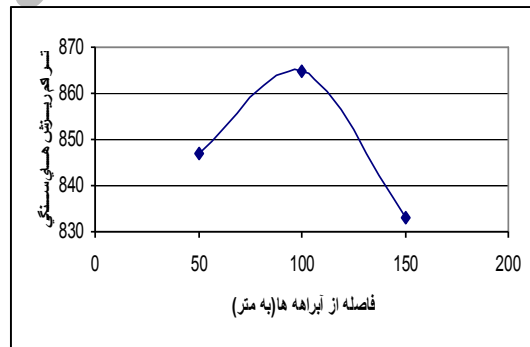
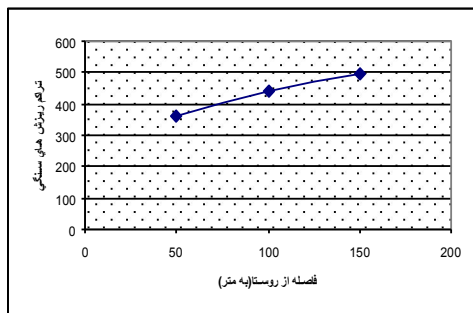
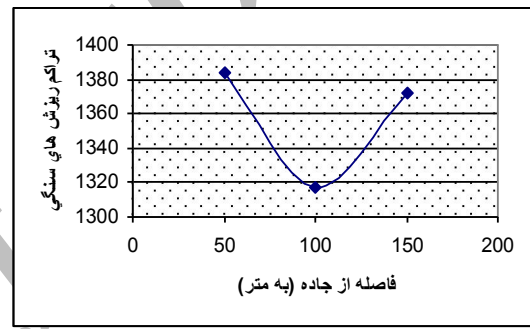
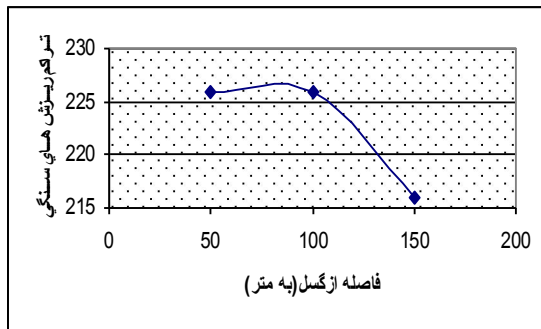
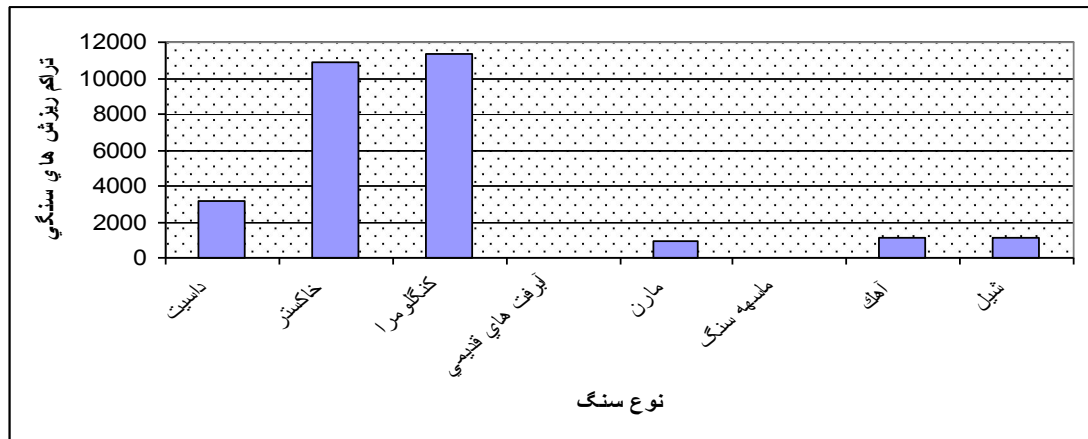
سطح جاده ←

شکل ۵. انباشتگی تکه های سنگی که از آندزیت ها جدا شده اند (نزدیک روستای گلشن آباد در بخش غربی حوضه قرنقوچای)

بررسی نمودارهایی ترسیمی (شکل ۶) از میزان تراکم ریزش های سنگی بر روی انواع واحدها نشان می دهد که ، بیشترین تراکم بر روی کنگلومرای سنگی رخ داده است. این امر حاکی از این است که در بین واحدهای لیتولوژیکی، کنگلومراها بیشتر ریزش های سنگی را ایجاد می کنند. به عبارت دیگر در مکان هایی که جاده از روی این واحدهای سنگی عبور می کنند در طی سال بیشتر ریزش های سنگی بر روی آنها اجتماع می کنند. علت این امر این است که سنگ های مذکور به علت دانه ای بودن (دانه های این سنگ های ، توسط سیمانی از مواد ریزتر به هم متصل شده اند) و حضور در زو شکاف های فراوان و وجود رطوبت کافی در ارتفاعات ، سنگ های مذکور در معرض هوازدگی شدید قرار گرفته اند. به همین دلیل ، این سنگ ها تکه های سنگی زیادی تولید و در اختیار پای دامنه ها قرار می دهند. در طول سال خاکسترهای آتشفشانی نیز همانگونه که گفته شد به ریزش های سنگی کاملاً مستعد هستند و به لحاظ گسترده گی زیاد این واحدها در سطح حوضه و اجباراً در عبور جاده ها از سطوح آنها ، واحدهای مذکور بیشتری مشکل را برای جاده های حوضه ایجاد می کنند (شکل ۶ و اشکال ۸ و ۹).

بررسی تراکم ریزش هادر اطراف اشکال نقطه ای و خطی مانند جاده ها ، آبراهه ها و... نشان می دهد که در محدوده ۵۰ متری از دره هائی که رودخانه های منطقه در آنها جاری هستند ، بیشترین تراکم مشاهده می شود که دلایل این امر ، اختلاف سطح ایجاد شده بین کف دره و ارتفاعات مشرف به آن ، امکان نشست برف و دوام بیشتر آن دریکی از دیواره ها ، برش پای دیواره و مساعد شدن زمینه برای جدایش تکه سنگ ها و افت آنها به پایین دیواره ها و وجود رطوبت کافی در فواصل نزدیک به خطوط زهکشی می باشد. با فاصله گیری از این خطوط ، از میزان تراکم ریزش های سنگی نیز کاسته می شود .

احداث جاده ها در کمرکش کوهستان ها ، در بین ساختارهای انسانی ، بیشترین نقش را در وقوع ریزش های سنگی دارد. با ایجاد این خطوط ارتباطی در دامنه های سنگی ، علاوه بر این که ثبات اولیه دامنه ها برهم می خورد ، در واقع با احداث جاده و به تبع آن ، ایجاد مکان های پناهگاهی ، زمینه برای نشست و دوام بیشتر تکه های برفی در دیواره مشرف به جاده و در نتیجه زمینه برای هوازدگی و جدایش تکه های سنگی مساعد می گردد. در محیط های کوهستانی ، سطح چنین جاده هائی ، هر ساله بعد از بارش برف و ذوب آنها و همچنین بارندگی های شدید ، انباشته از سنگ های ریز و درشت می گردد و خطر ریزش ناگهانی سنگ ها بر روی این جاده ها همواره در چنین محدوده هایی وجود دارد ایجاد سکونت گاه ها نیز با شدت کمتر ، همان نقش خطوط ارتباطی را در تحریک دامنه ها به وقوع ریزش های سنگی ، ایفا می کند. ایجاد تغییرات شیب ، به منظور ساخت خانه ها و ایجاد مسیرهای ارتباطی بین سکونت گاه ها ، زمینه را برای افزایش تعداد ریزش های سنگی در محدوده زیست انسان ها مساعد نموده است. به همین دلیل ، بیشترین تراکم ریزش های سنگی در فواصل نزدیک به سکونت گاه ها رخ داده است (شکل ۶) .

شکل ۶. میزان تراکم ریزش های سنگی در روی اشکل خطی و نقطه ای

جاده هایی که از نزدیکی گسل ها عبور می کنند خطر وقوع ریزش های سنگی بیشتر است. در مورد وضعیت پراکندگی ریزش ها در نزدیکی گسل ها، وضعیت حاکم تقریباً مشابه با شرایطی است که در مورد جاده ها و آبراهه ها ذکر شد. یعنی میزان تراکم ریزش های سنگی در ۵۰ متری خطوط گسل ها بیشتر است و این شرایط به دلیل وجود درز و شکاف ها و در نتیجه ایجاد شرایط مساعد برای تجمع آب و خورد شدگی سنگ ها در اثر فشار ایجاد شده توسط یخ بستگی آب هاست. تجمع انبوهی از مواد سنگی به صورت مخروط های واریزه ای در اطراف خطوط گسل از وجود مکان هایی با خطرات بالقوه بالا، در آینده نیز حکایت می کند که این مناطق باید به عنوان مناطق با خطر بالا از نظر وقوع ریزش های سنگی، محدوده بندی شوند.

با توجه رخساره های سنگی پیوسته و سخت، مانند ماسه سنگ ها، سنگ های آذر آوری مانند اینگمیریت، توف و سنگ های آتشفشانی، مانند آندزیت ها، بخش های مرتفع غربی، جنوب غربی و شمال غربی را تشکیل داده اند. اغلب روستاهای انتهائی در غرب و شمال غرب حوضه قرنقو، بر روی این رخساره ها مستقر شده اند. این رخساره ها، خطری را متوجه این روستاها و یا جاده هانمی سازد (مگر اینکه از میان این رخساره ها، مواد آذرین نفوذی به بیرون برونزد داشته باشد و در اثر فرسایش سطحی، توف ها و یا خاکسترهای آتشفشانی شسته شوند و این سنگ ها به صورت برجسته در سطوح دامنه ها ظاهر گردند و در اثر دخالت عوامل مختلف، از دامنه جدا شوند و به پایین سقوط کنند. تکه های سنگی که در روی سطوح توف ها ظاهر شده اند، می توانند به هنگام وقوع زمین لرزه ها، سکونتگاه های روستائی را در معرض تهدید قرار خواهند داد (شکل ۷). این رخساره ها در ارتفاعات غربی منطقه و در محدوده ها خارج از استقرار سکونتگاه های انسانی، به صورت میداین سنگی در سطوح ارتفاعات، ظاهر می گردند.

وقوع ریزش های سنگی در بخش عمده ای از منطقه معمولاً در اثر حذف پاشنه شیب در اثر فرسایش کناری رودخانه و یا در اثر خاکبرداری از شیب ها، ایجاد ترانشه، جهت احداث جاده (شکل ۸ و ۹)، صورت گرفته اند. به دلیل برهم خوردن ثبات دامنه ها (بطور طبیعی و یا در اثر دستکاری انسان)، و همچنین فراهم شدن بستری جدید برای عمل فرآیندهای مختلف فرسایشی در سطوح برش یافته، ریزش های سنگی، در این محدوده ها به فراوانی رخ داده است. با عنایت به تمامی مواردی که ذکر شد و با روشی که در بخش روش ارائه گردید می توان کل حوضه را از نظر خطر وقوع ریزش های سنگی پهنه بندی نمود و در مورد خطر پذیری جاده ها اظهار نظر نمود (شکل ۱۰). در نقشه پهنه بندی ریزش های سنگی، محدوده های واقع در کناره دره ها و در کنار جاده ها، در محدوده با خطر زیاد و خیلی زیاد واقع شده اند.

شکل ۷. استقرار روستای دربند بر روی خاکسترهای آتشفشانی که در معرض تهدید سقوط تکه های سنگی است (شمال غربی حوضه قرنقوچای).

شکل ۸. برهم خوردن ثبات دامنه های متشکل از خاکسترهای آتشفشانی و مواد آذرآواری و وقوع ریزش های سنگی در سطح آن (جاده ای در جنوب غربی حوضه قرنقوچای)

شکل ۹. خطر وقوع ریزش های سنگی در جاده ای واقع در کمربند ارتفاعات متشکل از خاکسترهای آتشفشانی در بخش اعظم سال (انتتهائی ترین جاده در بخش غربی حوضه)

ریزش های سنگی، از رایج ترین حرکات توده ای، خطرناک ترین حرکات دامنه ای و از خسارت بارترین پدیده های طبیعی هستند که عمدتاً در پای رخنمون های سنگی دامنه های مرتفع و اشکال پرتگاهی، گسترش دارند و همان گونه

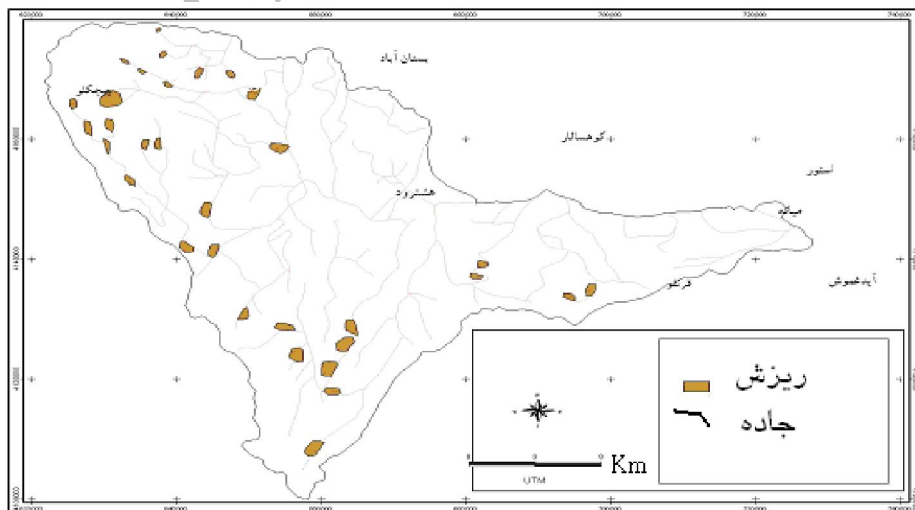
که بیشترین اشاره شد، گسترش این اشکال اغلب در اثر فراوانی حضور گسل ها و همچنین درزوشکاف های ناشی از عکس العمل سنگ ها نسبت به تفاوت های دمائی و برهم خوردن تعادل دامنه ها (به صورت طبیعی و یا به دست انسان) صورت می گیرد .

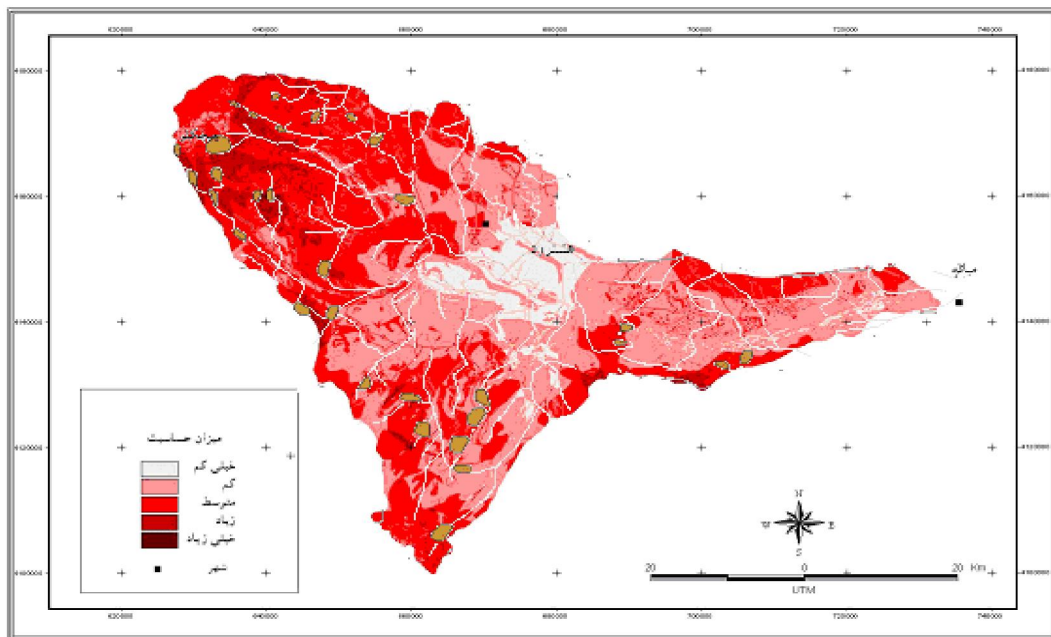
نتیجه گیری

بازتاب تاثیر تنش های زمین ساختی موثر بر روی واحدهای سنگی مختلف به عنوان تابعی از جنس سنگ، میان پیوستگی و خواص الاستیسیته و پلاستیسیته آنها، طیف وسیعی از انواع سیستم های شکستگی و درزوشکاف ها را با درجه تراکم مختلف در سرتاسر حوضه ایجاد نموده است . بخش های وسیعی از گستره حوضه به لحاظ وجود، سیستم های شکستگی، به تبعیت از شرایط اقلیمی و ویژگی های فرآیندهای تکتونیکی و فرسایشی در منطقه، توسط قشر نازک، تا متوسطی از واحدهای تخریبی پوشیده شده اند. در بخش های جنوبی حوضه و همچنین در قسمت های غربی و تناوبی از رخساره های آهکی، ماسه سنگی و کنگلومرانی، به صورت لایه ای گسترش دارند. با توسعه عناصر ساختاری بر روی این طبقات، از ضریب خرد شدگی بالائی برخوردارند و ذرات تخریبی حاصله، به صورت طبقاتی با ابعاد ۵ تا ۵۰ میلی متر، به شکل واریزه ها در پای دامنه های پرشیب و به صورت پوشش تخریبی بر جا بر روی پهنه های کم شیب گسترش یافته اند. در نقشه پهنه بندی خطر وقوع ریزش های سنگی، این مناطق در محدوده هایی با خطر متوسط تا زیاد قرار گرفته اند.

اثرات خطوط راه ها در فرآیندهای فرسایشی دامنه ها، بویژه در وقوع ریزش های سنگی که در نهایت خود جاده را در معرض تهدید قرار می دهند، در حوضه های کوهستانی به کل عوامل تقویت کننده فرآیندهای فرسایش ناشی از جاده سازی بستگی دارد. به طور محلی جاده ممکن است ایجاد کننده، حامل یا قطع کننده یک فرآیند ویژه باشد. در مقیاس دامنه ای اثرات جاده به نحوه عمل فرآیندها و به عوامل تولید کننده مواد بستگی دارد. در این شرایط مواد تولید کننده از طریق شبکه زهکشی به رودخانه و به پایین دامنه حمل می شوند .

A

B

شکل ۱۰. پراکندگی ریزش های سنگی در کناره جاده ها (A) و تعیین حساسیت محدوده های مختلف نسبت به وقوع ریزش های سنگی و تعیین خطرپذیری جاده ها از وقوع ریزش های سنگی (B)

ماهیت خطی جاده ها و برش گرادیان توپوگرافی توسط آنها در تغییر فرآیندهای هیدرولوژیکی و ژئومورفولوژیکی حاکم در دامنه های منطقه تاثیر عمده داشته است. این تاثیر چنان برجسته است که نمی توان جاده را در کمرکش دامنه ها فقط به عنوان یک شکست کوچک در نظر گرفت. بلکه باید آنرا به عنوان عامل اصلی مختل کننده روند طبیعی و عملکرد عادی فرآیندهای زمین ریخت شناسی تلقی نمود. بطور کلی جاده ها با سه مکانیسم عمده بر فرآیندهای هیدرولوژیکی منطقه همچنین بر عمل فرآیندهای ژئومورفولوژیکی به صورت زیر تاثیر گذاشته است:

- افزایش میزان روان آب های سطحی توسط سطوح سفت شده جاده ها

- قطع جریان های سطحی توسط جاده ها در سطوح دامنه ها

- تحمیل آب های مازاد به جریان های سطحی در اثر قطع جریان های زیر سطحی در سطوح پرشیب دامنه ها توسط جاده ها و در نتیجه افزایش توان جریانات سطحی به منظور سایش بیشتر سازندهای سطحی و در نهایت افزایش میزان سنگ ریزه های باقی مانده در سطوح جاده ها

با توجه به تمامی موارد مذکور می توان گفت که عبور جاده از کمرکش کوه ها می توان برش ایجاد شده را به عامل بالقوه تحریک کننده دامنه به ریزش، تبدیل کند. عملیات ساخت و ساز در شیب ها، چرای مفراط و پاک شدن پوشش گیاهی دامنه ها، به همراهی سایر عوامل، می تواند در تحریک مواد دامنه ای به ریزش و انباشت مواد در سطوح دامنه ها نقش ایفا می کند.

بررسی های کمی نشان می دهد که بیش از نیمی از جاده های حوضه مورد مطالعه در محدوده بسیار حساس از نظر ریزش های سنگی قرار گرفته اند. چنین جاده هایی، مخصوصا در ارتفاعات بیش از ۲۰۰۰ متری در بیش از نیمی از سال بویژه در مواقع نشست برف و زمان ذوب برف و همچنین در مواقع بارندگی های شدید، که دامنه ها را به ریزش بیشتر تحریک می کند، عبور و مرور روستائیان را شواروگاه غیرممکن می سازد و هزینه نگهداری جاده ها در محدوده های کوهستانی را بیشتر می کند.

منابع

- ۱-بیاتی خطیبی، مریم. ۱۳۸۳. بررسی نقش جاده سازی و کشت غیر اصولی بر تشدید خندق زائی در مناطق کوهستانی، ماله موردی دامنه های شمالی قوشه داغ. فضای جغرافیائی. شماره ۱۱. صص ۴۹-۷۲
- 2-Agyei, Y. G. 2005. Erosion risk assessment of controlled burning of grasses established on steep slopes. Journal of Hydrology. 1-15. In press.
- 3-Anderson, M. G and k, Recharads. 1987. Modelling Slope Stability: the Complimentary nature of geotechnical and geomorphological approachs. John wiley and Sons.
- 4-Ayala, I. A. 2002. Geomorphology, natural hazard, vulnerability and prevention of natural disasters in developing countries. Geomorphology. 47:107-124.
- 5- Bishop, M. P., Shroder and J, Colby, 1998. Remote Sensing and GIS technology for Studing lithosphenic processes in a mountain environment. Geo Carto international. Vol. 1:1-46.
- 6- Blijenberg, H. 1998. Rolling Stones, Ph.D thesis. Universitet Utrecht.
- 7-Decaulne, A and T, Saemundsson. 2006. Geomorphic evidence for present-day snow – avalanche and debri-flow impact in the Icelandic Westfjords. Geomorphology. In press (www.elsevier.com).
- 8-Ferrara, V and G, Pappalardo. 2005. Kinematic analysis of rock falls in an urban area: the case of Castelmola hill near Taormina (Sicily, Italy). Geomorphology. 66:373-383.
- 9-Faustimi, J. M and J. A, Jones. 2003. Influence of large woody debris on channel morphology and dynamics in steep, boulder-rich mountain Streams, western Cascades, Oregon, Geomorphology. Vol, 51: 175-187.
- 10-Hurlimann, M., R, Copons and J, Altimir. 2006. Detailed debris flow hazard assessment in Andorra: A multidisciplinary approach. Geomorphology. In press www.elsevier.com
- 11-Irmler, R., G, Daut and R, Mausbacher. 2006. A debris flow calendar derived from sediments of lake Lago di Braies, Italy. Geomorphology. (www.elsevier.com).

12-*Jaeger, C.De and M,De,Dapper*.2005.Geomorphological hazard mapping in the Wadi Mujib Canyon based on Russian stereoscopic TK-350 satellite images.*Geomorphological hazard.htm*.

13- *Matthews, J.A.,D,Brunsdn., and M, weib*, 1997. Rapid mass movement as a Source of Climatic evidence for the Holocene.*Fisher, Vol, 19: 17-31*.

14-*Navarro,M.M .,E.E,Wohl and S.D,Oaks*.1994.Geological hazards,vulnerability and risk assessment using GIS model for Glenwood springs ,Colorado.*Geomorphology*.10:331-354.

15-*Navarro,M.M and E.E,Wohl*.1994.Geological hazard and risk evaluation using GIS:methodology and model applied to medellin ,Colombia.*Bulletin of the association of engineering geologists*.4:459-481.

Archive of SID